

Có lẽ chúng có nơi đâu mà giới trẻ lại có tinh thần nhậu mê say như Việt Nam mình. Sáng, trưa, chiều, tối... bất kể quán nhậu, quán ăn bình dân hay lẩu dê nào cũng đông đảo nhìn thấy nhậu ngổn ngổn mặt trẻ măng còn bung ra sả hòa trong đám đông đang say bí tỉ.

Lý do? Chúng còn lý do gì nữa! Vui vì thi đấu: nhậu. Buồn vì thi rớt: cũng nhậu. Bận bè chia tay cuộc đời: nhậu. Bận bè lâu ngày gặp lại (đôi khi chỉ mới là 1 tuấn) thì càng phải nhậu...

Hôm bữa vô tình vào quán lẩu dê X khá là nổi tiếng trên đường Trưng Trắc Trưng Nhị (TP.HCM), tui và đám bạn thân đã được mời phen tá hỏa khi được tên mặt trắng kiêu ngạo nào là “hào khí” của teen hiện nay. Mặt trắng bạn trẻ, bạn đường phở áo trắng, quần xanh bước vào quán quăng cặp cái bọc, kéo ghế ra và xúng giúng mặt cách sành điệu: “1 thùng Hê-ni-ken!”. Vài cô cậu trong lớp y còn quên chừa tháo khăn quàng đỏ trên vai. Nghĩa hội không chút chần chừ, tui thấy trên phù hiệu ghi rõ “lớp 9A16 trường công lập 2...”. Choáng!

Thấy bạn tui chép miệng: “Chắc tên nó chưa kêu chưa thôi chưa sao uống hết nó!”. Nói câu đó xong, 2 tiếng sau nó mới biết mình đã “bé cái lăm!”. Bìa vở trắng vãi đầy trên cái bàn lấm sần nhà góc bàn đó, và sứt chai không còn được 1 kết. Dù mặt mày nhậu cô cậu đã đỏ gay, nhậu tiếng “Dzô, dzô!”, “mặt trắng phờn trắng”... vẫn chưa có dấu hiệu uể oải.

Ra bãi giờ xe, tình cờ gặp nhóm đó một lần nữa. Tui nghe loáng thoáng một giọng nam nói: “Kéo qua bên lề nhậu tiếp tăng 2 bà con đi. Dù gì thì mấy ngày nữa chúng ta cũng phải chia tay nhau đi vào... có 3 rồi!”. Học sinh đã thôi, sinh viên đời này còn kinh khủng khi phải học... Không nói đâu xa, cậu hàng xóm của tui là sinh viên ngành kiến trúc. Tui nghe dân kiến trúc thường có những hành động khá khác người, những “khác người” như cậu này và những người bạn của cậu có lẽ là một trong những người...

Nếu người bình thường hay dùng trà để mời khách tới chơi nhà, thì anh chàng lại dùng... bia để mời câu chuyện! Những bạn phải có vài cốc qua hỏi thăm vài chuyện, tui (và hầu hết tất cả hàng xóm, trừ đám con nít) đều phải chuồn bỏ nên tình thế “chén thù chén tặc” với anh chàng để không phải mang tiếng “khinh người”!

Anh chàng hàng xóm của tui chúng phải là cá biệt, bạn bè của anh ta cũng “máu me” như những y hệt. Ngày nào hàng xóm cũng có thể nghe thấy tiếng cười đùa, lý luận bốp bốp nhà anh chàng bất cứ lúc nào (trừ khi đi học). Mà đáng nói là chỉ trong những tiếng cười nói ấy, vang vọng rõ ràng giọng của các nữ nhi.

Một lần “lò dọi” tham gia hội nhậu ở nhà anh chàng, tui nghe một chàng tâm sự: “Giờ không nhậu thì biết làm gì ông ơi! Nhậu cũng là cách để thoát khỏi tình thân mà!”. Chúng ta nhậu vậy, theo anh chàng, nhậu còn là cái “mặt”: “Ông hãy thử trong phim Hàn Quốc, mấy cô mấy bà buôn là nhậu “lọt bánh” để mấy ông công việc đó sao?”.

Đã vậy, anh chàng còn hãnh diện mình học ở trường sinh viên vì không nhậu ngoài đường mà chỉ nhậu ở nhà, vậy không phải luồn giao thông, vậy để bảo tính mạng. Không biết các bạn có khi nào “tình thế nguy hiểm” hay không mà tôi hôm trước tui thấy hai trai gái ôm nhau vô tình, còn sáng hôm sau xách xe đi học tôi thấy đám bạn cười nháo nháo nhậu cười lên vì các nàng cho rằng mình... bạn tôi đừng khi say ngủ!

Đến thì đừng mày râu như tui cũng chỉ biết kêu trời!

NGAOOP@: Trừ, tiếng chuyện gì ghê gớm. Giờ ra mấy quán nhậu bình dân Trà Trì hay các quán lâu đời Biên Phủ... coi, teen nhậu hà rầm. Mà không phải chỉ nhậu bia đâu, nhậu nhóc còn “chị” có rượu để giải sầu nữa! Không biết người bạn mấy nhà đó nghĩ sao khi con họ lột vỏ nhà với bạn đời ma men như?

Áo trắng nhậu, Teen... nhậu!

Tên: Gi#7843;: CHAUNGUYEN..

Th#7913; S#225;u, 28 Th#225;ng 8 N#259;m 2009 05:41

HAMANHAMCHOI@ : Tui thì nhậu lòn chòng ki n c nh các cu tí nhà ta b công an ph t vì ch a đ tu i nh ng đã lái xe máy lòn lách trong tr ng thái say xỉn. Ch c, mà bây giờ nhậu “đ” sinh nh t toàn bia v i “r”, h ng bi t đ n lúc nào tui cũng s sa c đây, lo wé!